

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 107. Quæ poenæ Simoniaë commissæ circa susceptionem & collationem Ordinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

ulla dispensatione, nisi prior illa Simonia deducta jam fuerit ad forum contentiosum, & talis pro Simoniano condemnatus vel declaratus.

4. Resp. Quartò: Privat quoque Simonia beneficiis aliis priùs legitime obtentis, non tamen ipso jure, seu ante sententiam Judicis condemnatoriam de commissa Simonia; cum jus nullibi hanc pœnam inducat, Abb. in c. cum Clerici, de pœnis, n. 2. Felin. in c. insinuatum, h. t. Navar. l. c. Suar. l. c. n. 6. Castrop. l. c. n. 4. Pirh. n. 169. Reiffenst. h. t. n. 269. Quòd autem per sententiam privari possit præhabitis beneficiis, docent AA. juxta clarum textum c. 2. de confessis. non autem eo ipso privatur quoque fructibus perceptis dictorum beneficiorum, nisi hoc ipsum in ea sententia, uti fieri potest, exprimat, Suarez. Pirh. Reiffenst. ll. cc. in conscientia tamen sicut beneficium simoniacè obtentum dimittere, ita & fructus ex eo perceptos restituere debet, quantumcumque Simonia sic occulta.

5. Resp. Quintò: Simoniacè obtinens beneficium perpetuò deponendus ab altaris ministerio seu officio, prout constat ex cap. erga Simoniacos. 1. q. 1. ex cap. de hoc h. t. c. 2. de confessis. quæ tamen pœna non incurritur ipso jure, sed per sententiam est infligenda, arg. cit. textuum, maximè c. de hoc. Porro per depositionem perpetuam ab altaris ministerio, intelligi eandem pœnam, quæ statuitur c. 2. de confessis, nempe depositionem ab officio & beneficio, sive agatur per viam accusationis, sive per viam inquisitionis, cum Gloss. in cit. c. deponendi, tradit Pirh. h. t. n. 165. Non tamen Simoniacus in beneficio deponitur ab ordine, si contra eum procedatur per viam inquisitionis tantum: quamvis & pœna depositionis ab ordine, si Simonia notoria sit, imponi possit, juxta c. qualiter. de accus. & c. 2. cum ab homine. de judicis.

Quæst. 106. Quæ pœne Simoniæ in casu, quo quis beneficium obtinuit per Simoniam ab alio commissam.

Resp. Qui per Simoniam realem ab alio, v. g. à parente, consanguineo, amico &c. commissam, nulliter beneficium acquisivit, teneat illud unà cum fructibus ante omnem sententiam Judicis dimittere, quamprimum rescit Simoniam in eo commissam, etsi id priùs nescivit, adeoque bona fide accepit & frui cepit: ita unanimes, & certa ob claros textus juris. c. non fuit. & c. sicut tuis. h. t. c. de elect. can. 1. caus. 1. Non tamen tenetur quis in hoc casu restituere quoque fructus, quos bona fide consumpsit, aut quos percepit tanquam condignum stipendium sui ministerii spiritualis bona fide præstiti, Suar. l. c. c. 57. n. 36. sed neque is, in cuius odium ex fraude alterius beneficium eo ignorante obtinuit, etsi resciat simoniacè obtentum, illud aut fructus restituere, cum in eo casu provisos fuerit licitè & validè, juxta c. nobis fuit. h. t. ex ea ratione: quòd non sit indulgentum malitiis hominum, & non debeat aliquis alterius odium prægravari. c. 22. de reg. jur. in 6. idem dicendum, si ille cum ignorantia beneficium per tertium simoniacè obtentum per triennium bona fide possedit, Suar. l. c. n. 9. Less. cit. c. 35. du. 25. n. 140. Castrop. cit. p. 25. n. 3. Reiffenst. h. t. n. 278. cum per triennium beneficium titulo colorato possidens pacificè, super eo amplius molestari nequeat juxta reg. cancell. 36. de triennali, non obstante, quòd vi ejusdem regulæ ad fruendum favore ejusdem requiratur, quòd sine ingressu Simoniano beneficium obtinuerit: quia id in-

telligendum de eo, qui per seipsum beneficium simoniacè obtinuit, vel per alterius Simoniam, si statim vel saltem intra triennium id rescivit, cum tunc bona fide non possederit. Neque etiam beneficio hujus triennalis possessionis pacificæ derogatur quoad præsens punctum, quòd c. sicut tuis. h. t. dicatur, parvulos, qui per parentes datâ pecuniâ obtinuerunt Ecclesiam, eam debere dimittere, cum tamen illi ignari Simoniæ possederint per plures annos ultra triennium. Nam potius contrarium dicendum, & per cit. regulam cancellaria. utpote posteriorem, cit. c. sicut tuis. similibusque Canonum statutis, utpote prioribus, esse derogatum, ut Reiffenst. h. t. n. 279. vel dicendum, quòd cit. c. tuis. intelligendum de parvulis, qui Simoniam commissam à parentibus resciverunt, aut intra triennium parentibus incautè propalantibus, quantum in eos impendere debuerint. Item idem dicendum, seu non dimitendum beneficium, cujus provisio valida in casu, quo sciente aliquo simoniacè per alium procurari sibi beneficium, ante collationem contradixit, dum alter, eo dein incio, pergens in sua Simonia reipsâ procuravit illi beneficium, isque illud recepit bona fide, putans illud absque Simonia sibi obvenisse, Reiffenst. n. 280. & 281. juxta expressum textum cit. c. sicut tuis.

Quæst. 107. Quæ pœne Simoniæ commissæ circa susceptionem & collationem Ordinum?

1. Resp. Primò: Committens Simoniam realem ex utraque parte completam, tam conferendo, quam suscipiendo Ordines, sive dando, sive recipiendo temporale, ipso facto incurritur excommunicatio Papæ reservata, ut constat ex extrav. 2. h. t. Neque enim sibi imponitur hæc pœna solis committentibus Simoniam realem in beneficiis: Etsi hæc pœnam statuens Pontifex, immediatè ante loquatur de beneficiis; sed comprehendit totam materiam, etiam antecedentem, in qua mentio facta de Simonia commissâ in materia Ordinum; ita cum Less. & Laym. Pirh. h. t. n. 156. & Reiffenst. n. 258. Dum autem dicitur, ipso facto incurri hæc pœna, id speciale est, in quantum nulla pœna juris ob Simoniam etiam realem incurritur ipso facto præter commissam in ordine, beneficiis, ingressu in religionem, ut Nav. in man. c. 23. n. 111. vers. 6. & 7. Suar. l. 4. de Simon. c. 55. n. 5. Less. cit. c. 35. n. 130. Pirh. h. t. n. 154. Porro nomine ordinum hic veniunt tam minores, quàm majores, ut quorum quolibet confertur specialis potestas in ordine ad Sacerdotium, in quo character Ordinis completur, Suar. l. c. c. 56. n. 4. Barbof. in cit. extrav. 2. n. 8. Pirh. n. 56. Quinimo dictam excommunicationem locum habere in conferentibus & recipientibus primam tonsuram, tenent Suar. l. c. n. 5. Laym. l. c. c. ult. §. 7. n. 79. Pirh. l. c. aliisque apud Barbof. l. c. n. 8. contra Less. ex ea ratione allata à Pirh. tum quòd communi modo loquendi per primam tonsuram dicatur quis ordinari, id est, in ordine Clericorum constitui, & in hoc sensu prima tonsura sit Ordo; tum quia aliæ quoque pœnæ statutz contra Simoniacos in Ordine, habent locum in collatione primæ tonsuræ. Notarium tamen, qui pro expeditione dimissoriarum, aut sigillo accipit aliquid, non incurritur excommunicationem, probabile center Pirh. l. c. eò, quòd Trid. sess. 21. c. 1. de reformatione, ad eum non extendat excommunicationem.

2. Resp. Secundò: Præter excommunicationem, conferens ordines per Simoniam realem completam & per-

& perfectam accepto, vel re aliqua æquivalente spectato jure communi decretalium, ipso facto est suspensus à collatione omnium Ordinum saltem ad triennium, juxta *c. 45. h. t.*, ubi idem dicitur de præsentatore ad ordines. Dicitur primò: *Per Simoniam realem completam*, qualis non est, dum non intervenit datio alicujus pretii, aut remissio obligationis jam ortæ, seu juris acquisiti, dum ordinandus jurato promisit se, postquam ordinatus, non exacturum sustentationem ab ordinante, sed eam remissurus pro tempore, quo debetur, adeoque Simonia realis directè non fuit commissa, unde mitius puniri debet per suspensionem temporalem seu triennem. Dicitur secundò: *Speñtato jure communi decretalium*: nam ex nova constitutione Sixti V. quæ incipit: *novum & salutare*, ejusdem Pontificis 91. simoniacè conferens Ordines, à collatione quorumcumque Ordinum, atque adeo primæ tonsuræ, & ab executione omnium munerum pontificalium eò ipso suspensus, & ab ingressu Ecclesiæ interdictus existit; quarum censuratum abolitionem, etsi Simonia sit occulta, sedi Apostolicæ reservat. Quas etiam censuras & pœnas contra simoniacè ordinantes & ordinatos permanere voluit Clemens VIII. in *constit. sua* 40. quæ incipit *Romanum*. Etsi quò ad alia quædam Bulla Sixti V. ad terminos juris communis reduxerit. Insuper ut expressè habet *cit. constitutio* Sixti V. si memoratum interdictum violet ordinans, præter irregularitatem, quam incurrit vi, *c. 1. & 20. de sent. excom.* suspensus est à regimine & administratione suæ Ecclesiæ, & perceptione omnium fructuum suorum beneficiorum; independenter quoque à dictis bullis, si Simonia ab ordinante commissa non est occulta, sed manifesta, & is de ea accusatus convinceretur, à suo gradu & officio ecclesiastico est deponendus vi. *cap. si quis Episcopus. caus. 1. q. 1.* Etsi hoc depositio non ipso jure, sed per sententiam Judicis infligenda, ut Reiffenst. *h. t. n. 260.* citans Pirh. *h. t. n. 168.* qui tamen ibi loquitur, non de simoniacè ordinante, sed de eo, qui expulerit ab Ecclesia ordinatum, (id est, titè & canonicè institutum) & in ejus viventis locum successerit. Et hæc de suspensione à collatione & exercitio Ordinum, intelligenda quoque de præsentatore ad ordines, ut Pirh. *h. t. n. 159.* quo nomine venit Archidiaconus, seu is, cujus officium est, examinare ordinandos, inquirere in eorum titulum, an sufficiens sit ad ordines, & postmodum præsentare Episcopo ordinandos. Nunc etiam de suspensione, aliisque pœnis incurtendis à simoniacè ordinato.

3. Resp. Tertiò: Ordinarius quoque simoniacè scienter, præter excommunicationem (quam etiam ipso jure seu facto incurrit arg. *c. 1. reperimus. q. 1.* junctâ *Extravag. cum detestabile. h. t.* ipso jure est suspensus ab executione omnium ordinum tam simoniacè susceptorum, quam aliorum, etsi crimen sit occultum, arg. *cit. c. cum detestabile. §. 1.* loquentis indefinitè: *omnium ordinum suorum*, adeoque non restringendum ad solos ordines simoniacè susceptos, ut Less. *l. c. n. 135.* Laym. *l. c. num. 7.* Pith. *h. t. n. 160.* Reiffenst. *n. 262.* cum communione DD. Et si in tali suspensione adum alicujus Ordinis exercuerit, incurrit etiam irregularitatem, *c. Apostolica de cler. excom. & c. is, cui de sent. excom.* Insuper incurrit privationem omnium officiorum & beneficiorum, & inhabilitatem ad ea, si fuerit sæcularis; Et, si fuerit regularis, privationem vocis activæ & passivæ, & inhabilitatem ad ea, pro ut constat ex *cit. Bulla Sixti V.* quæ etiam harum

pœnarum absolutionem sedi Apostolicæ reservat cum derogatione, *Trid. sess. 24. c. 6.* ita, ut etiam si Simonia sit occulta, nihil circa absolutionem ab ea, possit Episcopus, Reiffenst. *cit. n. 262.*

Quæst. 108. Quæ pœnæ in jure statuta contra Simoniam admissam in religionis ingressu?

Resp. Tres sequentes; prima, quòd tam dantes, quam recipientes aliquid simoniacè pro ingressu & receptione in religionem incurtant ipso facto excommunicationem, si sint personæ sæculares, *extrav. 1. de Simon.* & si Capitulum seu Conventus consenserit in illam Simoniæ, ipso jure suspensionem generalem ab officio capitulari quoad jurisdictionem & administrationem ecclesiasticam, non quoad alia munia, *cit. extrav. 1.* Secunda, quòd simoniacè suscepti per *c. veniens de regul. & c. quoniam. h. t.* jubentur de suo monasterio ad aliud artius expelli ad agendam pœnitentiam sine spe restitutionis; quòd etiam vi *cit. c. quoniam.* intelligendum de Abbatibus, & majoribus monasterii personis, quamvis tam hi, quam privatæ personæ in certis casibus dispensativè remanere in suo monasterio, sed nec inde exire teneantur, priusquam per superiorem compellantur, se ad aliud monasterium conferre, ad quòd compelli nequeunt, nisi de commissa Simonia convicti & condemnati, Castrop. *p. 23. n. 1.* citatis Ugol. *tab. 1. c. 16 §. 4.* Less. *l. c. n. 132.* Suarez. *cit. c. 57. n. 8.* Tertia, quòd incurrant infamiam juris, & consequenter fiant irregulares, dum delictum est notorium notorietate juris aut facti, *Extrav. 1. h. t. §. certum.* Theaur. *de pœn. Eccles. p. 2. v. Simon. c. 10. n. 2. & 3.* Reiffenst. *h. t. n. 225.* Porò hic sequentia notanda; primò, quòd etsi Simonia incurtatur statim per ingressum Simoniacum in novitiatum, præstatæ tamen pœnæ juris non incurtantur, nisi secuta professione, seu dicto ingressu completo per professionem. Unde regulares, si simoniacè pecuniam, vel quid aliud promissum non recipiunt, aut receptum restitunt ante professionem, vel etiam ad sæculum redeunt professionem non emittant, dictam suspensionem non incurunt, nec infames, nec irregulares, nec excommunicati fuerunt aut sunt; ita Castrop. *l. c. n. 3.* Pirh. *h. t. n. 71.* Reiffenst. *n. 255.* Secundò, quòd, ut Less. *l. c. n. 131.* ex Navar. & Silv. apud Castrop. *l. c. cit. Extravag. 1.* saltem quoad pœnam excommunicationis non sit recepta. Tertiò, quòd secuta professione, etsi dictæ pœnæ incurtantur, ea tamen non sit invalida, & consequenter talis simoniacè professus ad sæculum redire, & nubere nequeat, licèt mandante legitimo superiore ad artius monasterium transire debeat, Less. *l. c.* Sanchez. *L. 2. consil. c. 3. du. 104. num. 5.* Navar. & alii. Quartò, quòd etsi moniales (idem est, de aliis regularibus) monasterii habitantis jam sufficientes reditus pro sustentandis etiam de novo ingredientibus, Simoniæ committant juxta dicta supra, si pro ingressu in religionem temporale quid exigant, etsi dicant, se id facere seu exigere loco dotis ad honestam ingressæ sustentationem, non tamen, ut asserit Reiffenst. *h. t. n. 256.* incurrant dictas pœnas; vide de hoc Pirh. *h. t. n. 71.*

Quæst. 109. Quis sit Judex competens in crimina Simonie?

Resp. In crimine Simonie cognoscere, & de eo definitivè pronunciare, seu esse Judex, nequit Sæcularis, seu Laicus, sed solus Ecclesiasticus, etsi

reus